

Stichting
Edmond
Hustinx

1898
1984
1998

Maastricht

Stichting Edmond Hustinx **Doel** middelen [1] subsidie-
beleid en maatstaven [3], het bestuur [5] **Prijzen** [7] **Henriëtte
Hustinxprijs** [9] winnaars Stadsacademie/Abk, prijswinnaars
Hustinxmuziekprijs [10] winnaars Henriëtte Hustinxprijs [11],
Schrijversprijs voor drama in de Lage landen [13] winnaars [14]
Edmond Hustinxprijs voor beeldende kunst [17] winnaars Edmond
Hustinxprijs voor de beeldende kunst, prijswinnaars Henriëtte
Hustinxprijs Jan van Eyck akademie [18] **Peter Debyeprijs** [21]
winnaars Peter Debyeprijs, Hustinxprijs chemie [22] **Edmond
Hustinxprijs voor de wetenschap** [25] winnaars [26] **Penning** [29]
Voetstappen salonkamer in Theater aan het Vrijthof, stoelen
Bondefantenmuseum, plafondschildering in het Natuurhistorisch
museum Maastricht, monument dipoolmomenten van Peter Debye
[31, 32] **Leerstoelen** leerstoel milieu-economie, wisselleerstoel
geneeskunde Carim, leerstoel cultuurwetenschappen [35] bestuur
[37, 38] **Edmond Hustinx** [v, vi]

Het bestuur van de Stichting
Edmond Hustinx heeft de viering
van de honderdste geboortedag
van Edmond Hustinx, 30.11.1998,
aangegrepen om in dit boekje
een beeld van zijn activiteiten
te geven.

In een aparte paragraaf wordt
de persoon van Edmond Hustinx
belicht.

ISBN 90 9012198 6
samenstelling en tekst Léon Minis
ontwerp Jan van Toorn en
Mart Rozenbeek, Amsterdam
fotografie Kim Zwarts, Maastricht
druk en lithografie
drukkerij Rosbeek bv, Nuth
binden
handboekbinderij Mathieu Geertsen

Doel De Stichting Edmond Hustinx is in 1961 opgericht met het doel kunsten en wetenschappen in Maastricht te bevorderen. De oprichter en naamgever van de stichting, Edmond Hustinx, zag het leveren van een bijdrage aan het welzijn van anderen als een van de mooiste daden die men in het leven kan stellen. Kunst en wetenschap zag hij als de sterkste dragers van cultuur en vooruitgang. Als men daarvoor kapitaal kan inzetten, wist hij, wordt de uitvoering van de ideële doelstelling ook substantieel.

Tijdens de eerste 23 jaar van haar bestaan werd de stichting gedomineerd door Edmond Hustinx als voorzitter. Na diens overlijden in 1984 heeft het bestuur van de stichting, als erfgenaam van Edmond Hustinx, gewerkt aan een allengs professioneler wordende uitvoering van de doelstellingen van de stichting. De Stichting Edmond Hustinx opereert daarbij achter de coulissen. Daarin wijkt ze niet af van de meeste culturele fondsen. De Hustinx-stichting is in Maastricht desondanks inmiddels bekend vanwege de financiële bijdragen die zij aan velerlei activiteiten verleent. Ook aan activiteiten van bescheiden omvang.

Middelen

Met behoud van het basisvermogen zijn op dit moment uit de rekenen gemiddeld ongeveer fl 200.000 per jaar te begroten voor de uitvoering van doelen, naast reserveringen voor bepaalde projecten. Sedert 1961 heeft de stichting meer dan twee miljoen gulden aan prijzen uitgekeerd of financiële bijdragen verleend. Grote en kleine sporen hiervan zijn in de stad Maastricht terug te vinden.

verdeling van middelen in grote lijnen

culturele evenementen	kunst	wetenschap	
	muziek	leerstoelen	symposia
behoud en gebruik historische voorwerpen	toneel	onderwijs	lezingen
	literatuur	onderzoek	bevorderen betekenis wetenschap voor de praktijk
	beeldende kunst	projecten	
	publicaties	publicaties	
	prijzen	prijzen	

Subsidiebeleid en maatstaven

Het bestuur hanteert ter beoordeling van aanvragen voor een financiële bijdrage enkele criteria. Een aantoonbare plaatselijke betrokkenheid, nader te concretiseren als betrekking hebbend op Maastricht, is een voorwaarde om voor een financiële bijdrage in aanmerking te komen. Uitgaande van de gedachte dat de overheid zorgt voor de infrastructuur ten behoeve van kunst en wetenschap, beperken de financiële bijdragen van de Stichting Edmond Hustinx zich tot aanvullende ondersteuning.

De Stichting Edmond Hustinx treedt niet in de inhoudelijke beoordeling van activiteiten, anders dan ter bepaling of activiteiten binnen de doelstelling van de stichting vallen. Het moge echter duidelijk zijn dat een minimale garantie voor kwaliteit, en soms voor te verwachten publieke belangstelling, vereist is.

Op basis van algemene indrukken en ad hoc-contacten wordt beoordeeld of aanvragen authentiek en ondersteuningswaard zijn.

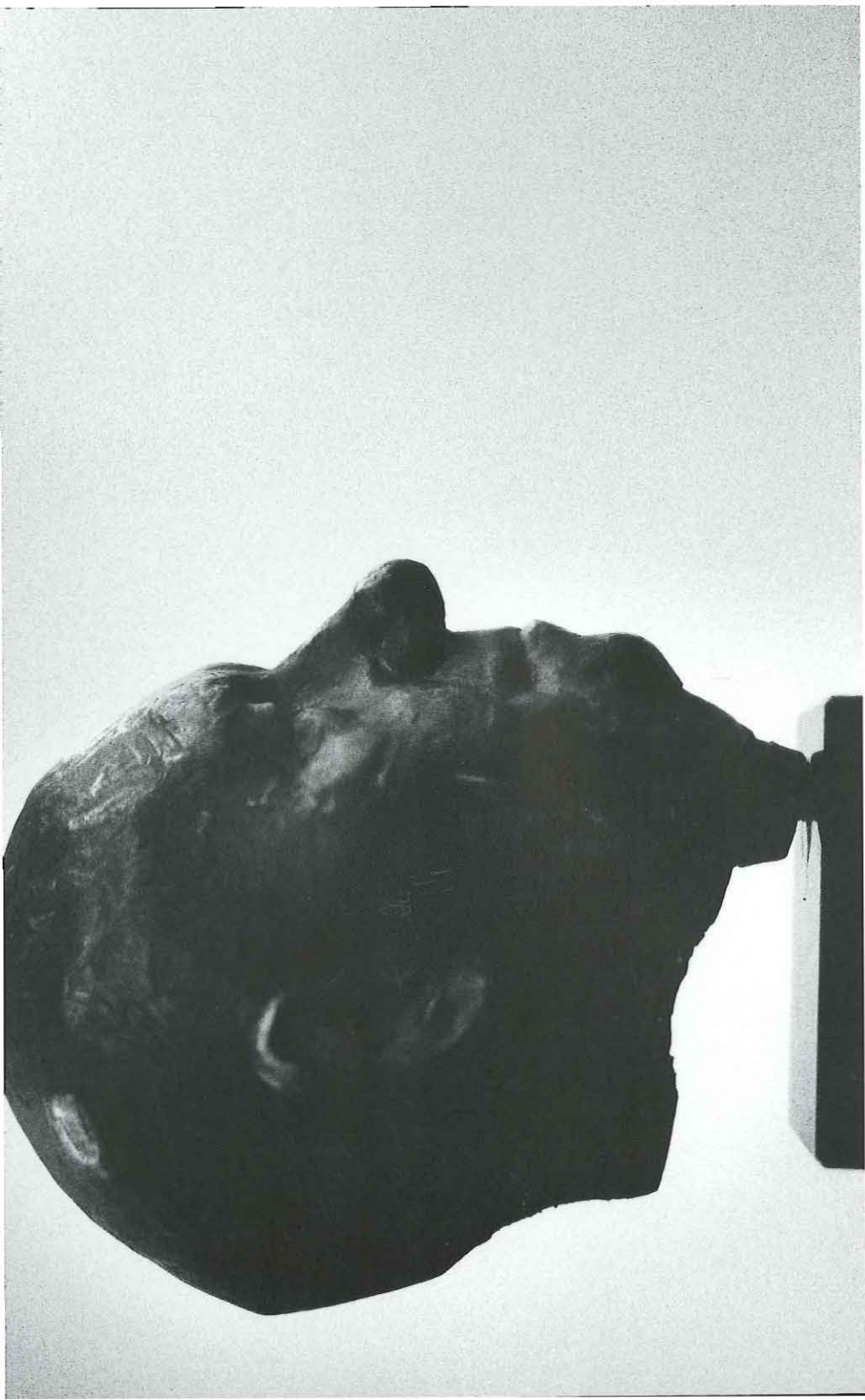
Een aanvraag dient altijd vergezeld te gaan van een begroting van inkomsten en uitgaven die op realiteitswaarde wordt beoordeeld. Soms wordt gevraagd een verslag van het verloop van de activiteiten of een evaluatie toe te zenden.

Geen bijdrage wordt verleend aan activiteiten die in te geringe mate voldoen aan de realisering van de doelstelling van de stichting zoals deze het bestuur voor ogen staat: bijvoorbeeld wordt geen bijdrage verleend voor een activiteit die te veel in de particuliere sfeer ligt. De aanschaf van een muziekinstrument door een particulier wordt niet gesubsidieerd, noch het verrichten van studiereizen en het bezoeken van congressen. Geen bijdrage verleent de stichting aan een activiteit die in de commerciële sfeer ligt, zoals het maken van een cd of het houden van een benefietconcert. Evenmin stelt zij gelden beschikbaar voor een activiteit die te weinig inspanning vergt, bijvoorbeeld het instellen van een prijs waarvan het bedrag en de bijkomende kosten door de Stichting Edmond Hustinx worden gedragen. En vanzelfsprekend ook geen bijdragen voor activiteiten die buiten de financiële mogelijkheden van de stichting vallen, zoals exploitatiekosten van instellingen of het organiseren van congressen. In principe worden geen bindingen voor langere termijn aangegaan. Bij de uitvoering van het subsidiebeleid reageert het bestuur op initiatieven van derden. Om enige grip op de ontwikkelingen te houden worden per jaar onderverdelingen gemaakt waarop posten worden begroot. De totale hoeveelheid aanvragen per onderdeel wordt gewogen in het licht van het beschikbare budget.

Van de kunstwereld komen alle sectoren in aanmerking voor ondersteuning door de stichting: toneel, muziek, beeldende kunst, etcetera. Zowel vernieuwende en oorspronkelijke professionele kunst, als kunstuitingen waar massa en elite elkaar ontmoeten, waar traditie, gemeenschap en beleving het vakmanschap begeleiden.

Bijzondere projecten die op eigen kracht niet haalbaar zijn kunnen door de financiële ondersteuning van de Stichting Edmond Hustinx worden gerealiseerd.

Ter bevordering van de wetenschappen heeft de Stichting Edmond Hustinx enkele bijzondere leerstoelen aan de Universiteit Maastricht ingesteld. Daarnaast heeft zij onderzoeken en publicaties mogelijk gemaakt, met name ter stimulering van de praktische toepasbaarheid van onderzoek.

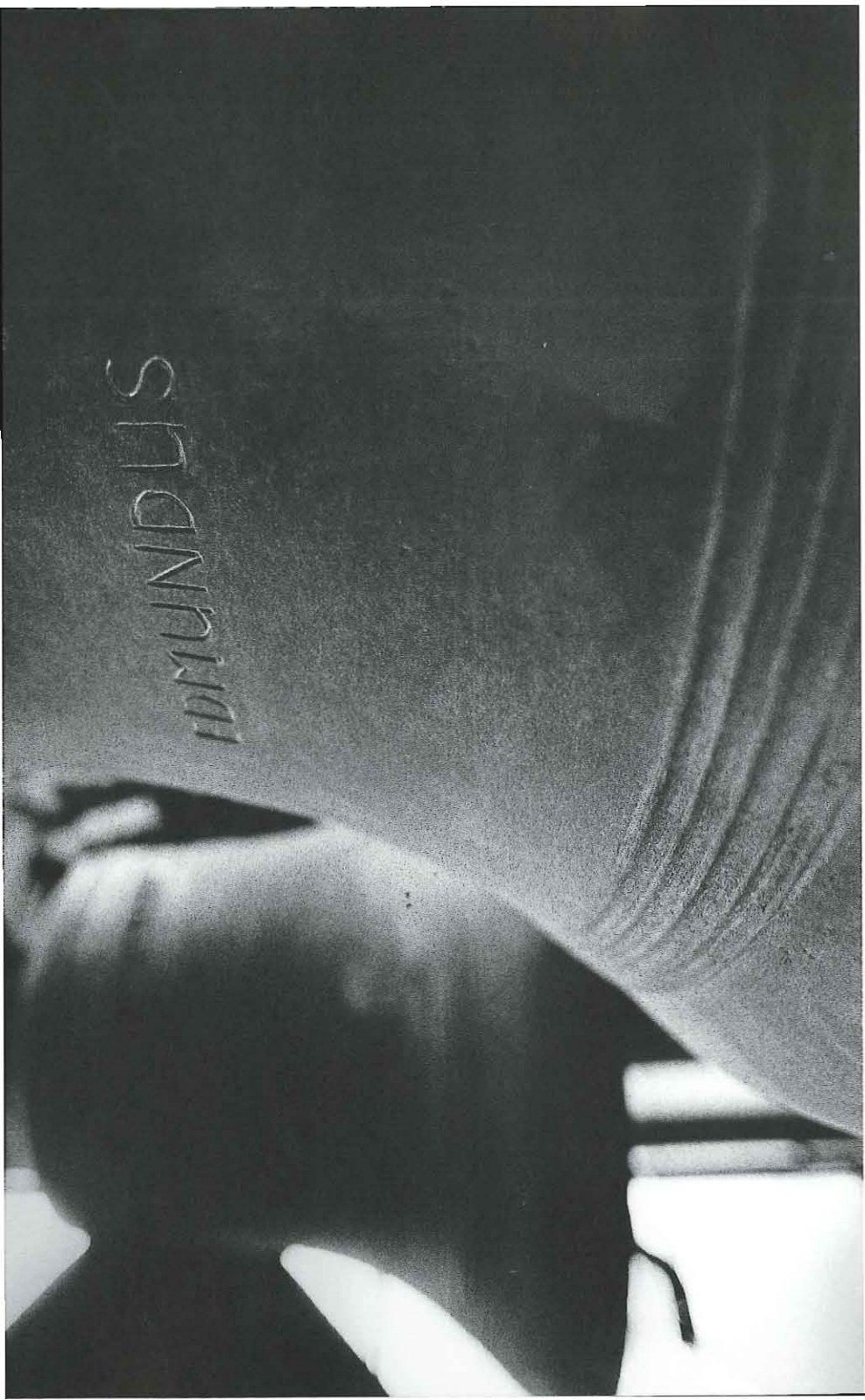

Merlies Drummen, portret Edmond Hustinx, Faculteit economie Universiteit Maastricht

Het bestuur

Edmond Hustinx omringde zich in het bestuur met vertrouwenspersonen uit familiekring en adviseurs uit verschillende disciplines. Bij de samenstelling van het bestuur ligt thans de nadruk op het verzekeren van een evenwichtige inbreng uit de wereld van de kunsten en de wetenschappen en het handhaven van een bestuurlijke kern voor het goed laten draaien van de stichting. Na 1984 is het karakter van het bestuur, met de benoemingen van nieuwe bestuursleden, veranderd: men stelt zich bij wijze van spreken steeds minder de vraag hoe Edmond Hustinx in een bepaalde situatie zou hebben gereageerd.

Het bestuur is er alert op om onafhankelijk te zijn, de bestuursleden stellen zich bij het werk van de stichting op als belangstellende leken. Het bestuur raadpleegt deskundige adviseurs en de ingestelde prijzen worden toegekend volgens vastgestelde reglementen en juryrapporten.

Klok Edmundus in de Servaasbasiliek

Prijzen Het verlenen van prijzen was volgens Edmond Hustinx het meest geschikte middel om personen te eren en te stimuleren. Hij voorkwam met deze vorm van geld schenken de moeilijkheid die mecenasen altijd hebben met subsidieverlening aan kunstenaars, namelijk dat die niet eenvoudig is stop te zetten. Het is immers moeilijk te beargumenteren waarom je het ene jaar wel subsidie krijgt en het volgende jaar niet. Een prijs is eenmalig en voor de ontvanger fiscaal en publicitair vaak ook nog aantrekkelijker.

De Stichting Edmond Hustinx stelt momenteel vijf verschillende prijzen beschikbaar. Voor iedere prijs heeft het bestuur van de stichting een reglement vastgesteld waarin de bedoeling van de prijs, de wijze van jurering en prijsuitreiking zijn omschreven.

Een jury van deskundigen zoekt onder eigen verantwoordelijkheid een prijswinnaar uit en kent de prijs ook toe; het bestuur van de stichting heeft daar verder geen bemoeienis mee. In het jaar 2000 worden de prijzen nominaal gehalveerd en in euro's uitbetaald.

Hierna volgen de prijzen die door Edmond Hustinx of door de stichting zijn ingesteld.

Ger-Boosten, plafondschildering Natuurhistorisch museum

Henriëtte Hustinxprijs Deze prijs wordt jaarlijks verleend aan een student van de kunstfaculteiten van de Hogeschool Maastricht die in zijn vakgebied excelleert en die de meeste beloften voor de toekomst inhoudt. De prijs, groot tienduizend gulden, is genoemd naar een zuster van Hustinx, Henriëtte Hustinx, docente aan de Academie van beeldende kunst van de Hogeschool Maastricht.

Een van de eerste daden van de stichting in 1961 was het instellen van deze Henriëtte Hustinxprijs bedoeld om de beste geslaagde te eren [De beste abiturient noemden ze dat toen].

Ook aan het conservatorium voor muziek werd door de Stichting Edmond Hustinx een prijs ingesteld. Beide prijzen hebben een rijk verleden. Sommige prijswinnaars hebben inmiddels naam gemaakt.

In 1992 is de Henriëtte Hustinxprijs opnieuw gestructureerd: in plaats van de kleine prijzen [drie prijzen voor de Academie van beeldende kunsten, vijf prijzen voor het Conservatorium] heeft het bestuur van de stichting besloten jaarlijks één substantiële prijs van 10.000 gulden voor de beste geslaagde van de Hogeschool Maastricht ter beschikking te stellen.

- Winnaars stadsacademie/Abk
- 1962 Winand Thönissen, monumentale vormgeving
- 1963 Hanny van den Bosch, monumentale vormgeving
- 1964 Jos Kerff, publiciteits- en grafische vormgeving
- 1965 Pie Sijen, vormgeving in metalen en kunststoffen
- 1966 Armand Stijnen, publiciteits- en grafische vormgeving
- 1967 Laura Lemmens, modevormgeving
- 1968 Henriëtte Klaar, monumentale vormgeving
- 1969 Marlies Drummen, plastische vormgeving
- 1970 Angela de Vrede, modevormgeving
- 1971 Bruno Ninaber van Eijben, vormgeving metalen en kunststoffen
- 1972 Mieke Martin, modevormgeving
- Winnaars Hustinxmuziekprijs
Theresia Rieu, harp
Tjeu Heijltjes, piano
Toni Ehlen, piano
Hubert Soudant, orkestdirectie
Peter Serpenti, piano
- 1973 Pieter Vos, monumentale vormgeving
- 1974 Lex Willems, plastische vormgeving
- 1975 Ruud Koenders, publiciteits- en grafische vormgeving
- 1976 Jacqueline Nas, monumentale vormgeving
- 1977 Herbert Nouwens, plastische vormgeving
- 1978 Mia Bex, vormgeving in metalen en kunststoffen
- 1979 Frans Lagro, keramische vormgeving
- 1980 Wilma Daemen, architectonische vormgeving
- 1981 Marjan Nanning, monumentale vormgeving
- 1982 Hans Vos, architectonische vormgeving
- 1983 Berna Esselaar, plastische vormgeving
- 1984 Ulla Klančnik, keramische vormgeving
- 1985 Pety Orij, modevormgeving
- 1986 Luc Garé, architectonische vormgeving
- 1987 Lilian Vos, publiciteits- en grafische vormgeving
- 1988 Susanne Stohr, modevormgeving
John Muyrers, docentenopleiding
1e graads handvaardigheid
Annemarie Verheijen, plastische vormgeving
- 1989 Paul Devens, monumentale vormgeving
Paula van den Bosch, docentenopleiding
1e graads handvaardigheid
- Winnaars Hustinxmuziekprijs
Theresia Rieu, harp
Tjeu Heijltjes, piano
Toni Ehlen, piano
Hubert Soudant, orkestdirectie
Peter Serpenti, piano
- 1989 Christianne van Gelder, dwarsfluit
Roxandra Voda, solozang

- Winnaars Hustinx-muziekprijs
José Kalthof, solozang 1990
Günther van Rompaey, viool
Paul Jussen, slagwerk
Bert Flas, slagwerk
- Winnaars Stadsacademie/Abk
Norbert Grunschel, monumentale vormgeving
Lou Huijs, toegepaste vormgeving
- 1991 Catharina Ramaekers, plastische vormgeving
Rachel Berings, modevormgeving
Nancy van Ballegooijen, docentenopleiding
1e graads handvaardigheid
- Winnaars Henriëtte Hustinxprijs
Guy Cleuren, Academie voor bouwkunst 1992
Maaïke Meyer, Toneelacademie 1993
Roeland Gehlen, Conservatorium 1994
Martin Wiersma, Academie beeldende kunst 1995
Klaartje Ascoop, Toneelacademie 1996
Manon Meijs, Conservatorium 1997
Roger Kengen, Academie beeldende kunst 1998

Avanti-kapel

Schrijversprijs voor drama in de Lage landen Tijdens de tweejaarlijkse bijeenkomst van het Colloquium van Nederlandstalige toneelschrijvers uit België en Nederland worden twee prijzen van ieder zesduizend gulden met de naam 'Edmond Hustinxprijs, schrijversprijs voor drama in de Lage landen' uitgereikt, één aan een Belg en één aan een Nederlander.

Deze prijs is bedoeld om talentvolle auteurs van toneel, radiospel of televisie-drama te eren voor hun werk. Daarbij heeft het bestuur van de stichting Edmond Hustinx er bewust voor gekozen te bepalen dat de jury bij voorkeur auteurs zou bekronen die nog een zekere ontwikkeling voor de boeg hebben, mensen die nog niet met prijzen zijn overladen maar personen die aan het begin van hun carrière staan.

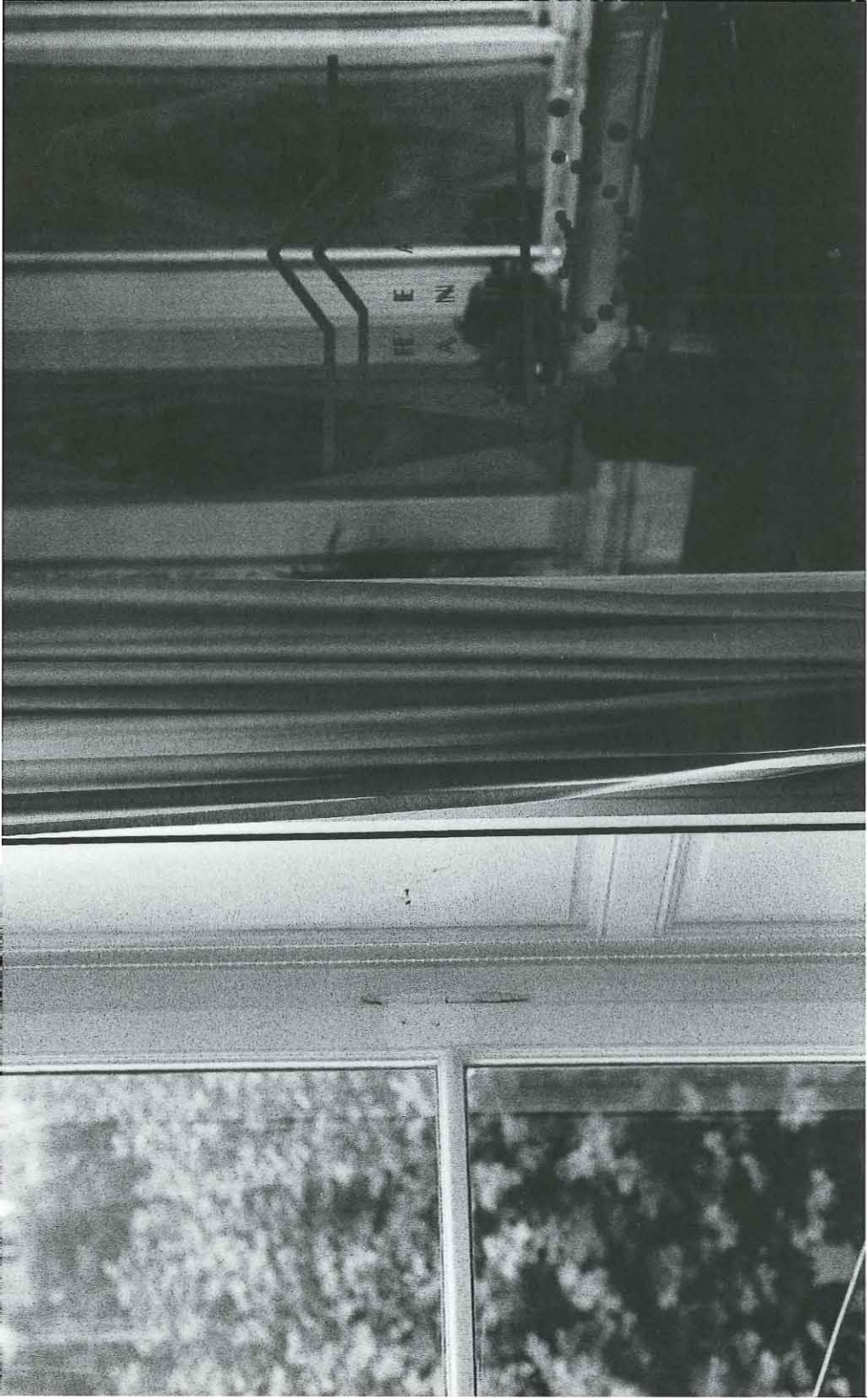
Arthur Spronken, Marcus Aurelius

Edmond Hustinxprijs voor de beeldende kunst Maastricht is een stad die kunstenaars aantrekt; een monumentale, levendige stad met een bewogen historie, gelegen in een fantastisch landschap. Op een kruispunt van culturen heeft Maastricht een rijk voedingsgebied, met een eigen identiteit waar menigeen inspiratie opdoet. Dit klimaat heeft het bestuur geïnspireerd om bij gelegenheid van het 25-jarig-jubileum van de Stichting Edmond Hustinx in 1986 een tweejaarlijkse prijs in te stellen voor een beeldend kunstenaar. Deze prijs bestaat uit een bedrag van vijftwintigduizend gulden.

Het bestuur wil met deze prijs kunstenaars stimuleren die woonachtig zijn in Maastricht of in de regio rond Maastricht of anderszins een relatie hebben met Maastricht en die de leeftijd van 35 jaar nog niet te hebben bereikt. De jury let er op dat de prijswinnaars een herkenbare identiteit hebben ontwikkeld en werk van hoge kwaliteit vervaardigen.

De jury bestaat uit drie personen die deskundig, onafhankelijk en breed in de wereld van beeldende kunst georiënteerd dienen te zijn. In feite beoordelen praktiserende beeldend kunstenaars hun jongere collega's. In de loop der jaren zijn Felix van de Beek, Gilbert de Bontridder, Jo Eyck, Wiliam Graatsma, Fons Haagmans, J.C.J. van der Heyden, Piet Killaars, Anke van der Laan, Urbain Mulkers en Ad Petersen lid van de jury geweest.

De voorganger van deze prijs was de Henriëtte Hustinxprijs van de Jan van Eyck akademie.

Hustinxzaal, Theater aan het Vrijthof

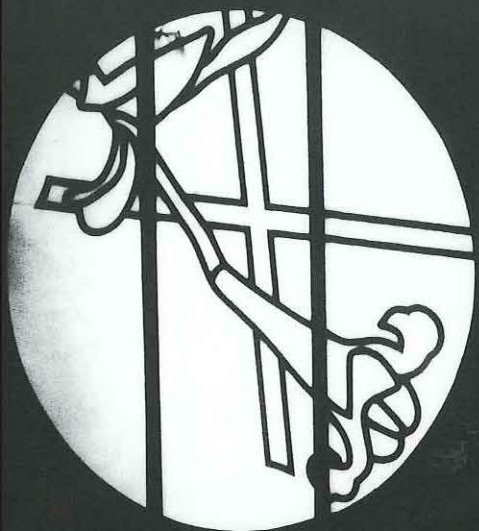
Peter Debyeprijs Na oprichting van de universiteit in Maastricht, waaraan Edmond Hustinx, als bestuurslid en financieel begunstiger van de Stichting wetenschappelijk onderwijs in Limburg een wezenlijke bijdrage heeft verleend, is een prijs voor de wetenschap ingesteld met de naam Peter Debyeprijs.

Deze prijs ten bedrage van twintigduizend gulden wordt om de twee of drie jaar uitgereikt, ter nagedachtenis van de in Maastricht geboren en getogen fysicus en Nobelprijswinnaar Peter Debye (1884-1966). De prijs is ingesteld om de betekenis van origineel onderzoek in natuurwetenschappen te onderstrepen.

De kandidaat moet bij voorkeur niet in één specialistisch vakgebied werkzaam zijn doch juist een schakel leggen tussen verschillende vakgebieden. Ook deze prijs moet het karakter hebben van een aanmoediging voor iemand die nog een belangrijk deel van zijn carrière voor zich heeft.

De Debyeprijs wordt telkens uitgereikt op de dies natalis van de Universiteit Maastricht en heeft een internationaal karakter: de prijswinnaars zijn op hun gebied van mondiaal niveau.

De Edmond Hustinxprijs voor chemie, die op 4 augustus 1962 door Peter Debye in Maastricht werd uitgereikt, is als voorganger van deze prijs te beschouwen.

Marien Schouten, albasten venster Onze Lieve Vrouwe-basiliek

Edmond Hustinxprijs voor de wetenschap Bij gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Stichting Edmond Hustinx is nog een tweede nieuwe prijs ingesteld: de Edmond Hustinxprijs voor de wetenschap. Deze jaarlijkse prijs bedraagt vijftienduizend gulden en is bedoeld voor een wetenschappelijk onderzoeker studierend of verbonden aan de Maastrichtse universiteit.

De Edmond Hustinxprijs voor de wetenschap is ingesteld om de betekenis van de wetenschap voor de praktijk te onderstrepen en om het belang te accentueren voor de Zuid-Limburgse samenleving van de opleidingen die aan de faculteiten van de Universiteit Maastricht worden verzorgd.

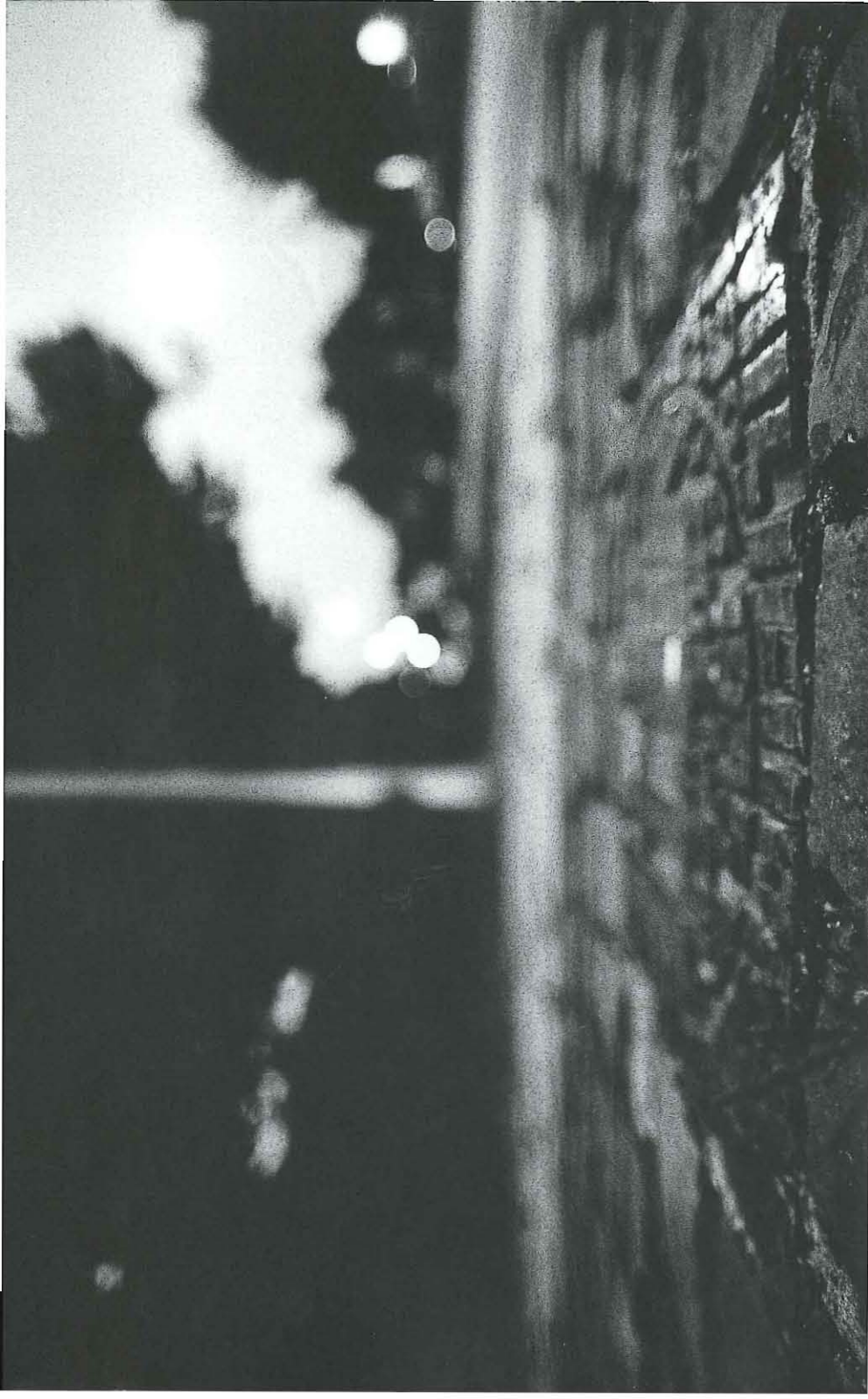
Bij de beoordeling van het onderzoek worden wetenschappelijk niveau, originaliteit, innovatief karakter en toepasbaarheid in de praktijk in het bijzonder meegewogen. De prijs valt binnen een vooraf aangewezen universitair vakgebied dat jaarlijks wisselt.

Appie Drielsma, penning

Penning De uitreiking van iedere prijs wordt bezegeld met de penning van de Stichting Edmond Hustinx. Het ontwerp is van Appie Drielsma. Aan de voorkant heeft de kunstenaar met vogels, dieren, mensen, vissen en schelpen, de elementen lucht, water en aarde willen uitbeelden.

Het element vuur ontbreekt in de afbeelding, maar omdat een bronzen penning zonder vuur niet te vervaardigen is, is ook dit element aanwezig in de penning. De kunstenaar heeft voor uitbeelding van de vier elementen gekozen om daarmee het universele karakter van het talent van Edmond Hustinx te verbeelden. En om aan te geven dat als de vier elementen in harmonie verkeren er vruchtbare gedachten kunnen worden ontwikkeld. Op de achterzijde van de penning is de naam van de stichting in een karakteristiek lettertype vermeld.

Appie Drielsma, gedenksteen milieuproject Sint Pieter

Voetstappen Het bestuur heeft enkele projecten gesubsidieerd waarmee wordt beoogd mensen gedurende langere tijd kennis te laten maken met een werk dat herkenbaar door de Stichting Edmond Hustinx is gesponsord. Op diverse plaatsen in Maastricht zijn dergelijke 'voetstappen' van de stichting achtergelaten.

Theater aan het Vrijthof

Aan de bouw van het Theater aan het Vrijthof heeft de stichting een wezenlijke bijdrage geleverd, in ruil waarvoor de vip-room naar Edmond Hustinx is genoemd. Het is de grote salonkamer op de eerste verdieping, oorspronkelijk de balzaal. Versierd met negentiende-eeuwse schilderijen van Charles Soubre is het een feestelijke vergaderruimte geworden.

Stoelen Bonnefantenmuseum

Op het Céramique-terrein in Maastricht verrees in 1992/1993 naar ontwerp van Aldo Rossi het Bonnefantenmuseum. Een monument op een markante plek aan de Maas. Het museum is overzichtelijk opgebouwd: een lange trap fungeert als een logistieke spil van de publieksruimten die zich in drie parallelle vleugels bevinden. De stoelen in de aula en in andere publieksruimten zijn ook gemaakt naar ontwerp van Aldo Rossi. Hij noemde het ontwerp Il Museo. De stichting heeft de aanschaf van deze stoelen mogelijk gemaakt.

Plafondschildering Natuurhistorisch museum Maastricht

In 1770 werd in de gangen van de Sint Pietersberg in Maastricht 'het overschot ontdekt van den kop van een groot dier, binnen in een steenklomp zittende, dat de werklieden die bezig waaren steenen uit den berg te haalen, zeer merkwaardig voorkwam.' De mosasaurus. Een roofzuchtige zeehagedis van soms wel 15 meter lang die 70 miljoen jaar geleden leefde.

De kop van de mosasaurus is in 1794 door de Fransen meegenomen naar het Musée national d'histoire naturelle in Parijs. Het Natuurhistorisch museum in Maastricht heeft een kopie die in een speciale vitrine in de vloer van de ontvangsthal een plaats heeft gekregen. De plafondschildering De mosasaurus van Ger Boosten in die hal is financieel mogelijk gemaakt door de stichting.

Monument van de dipoolmomenten van Peter Debye

De Maastrichtenaar Peter Debye kreeg in 1936 de Nobelprijs voor scheikunde 'voor zijn studie over de moleculaire structuur door middel van zijn onderzoeking van dipoolmomenten van moleculen en van de buiging van röntgen- en electronenstralen in gassen.'

Beeldend kunstenaar Felix van de Beek heeft van het bestuur van de Stichting Edmond Hustinx de opdracht gekregen een beeld te ontwerpen ter ere van Peter Debye op het Peter Debyeplein voor het Academisch ziekenhuis Maastricht. Het is een visualisering van de dipoolmomenten geworden in een grote vijver. Een monumentaal plein met een grote trappenpartij van hardsteen, ook ontworpen door Felix van de Beek, laat het beeld goed tot zijn recht komen.

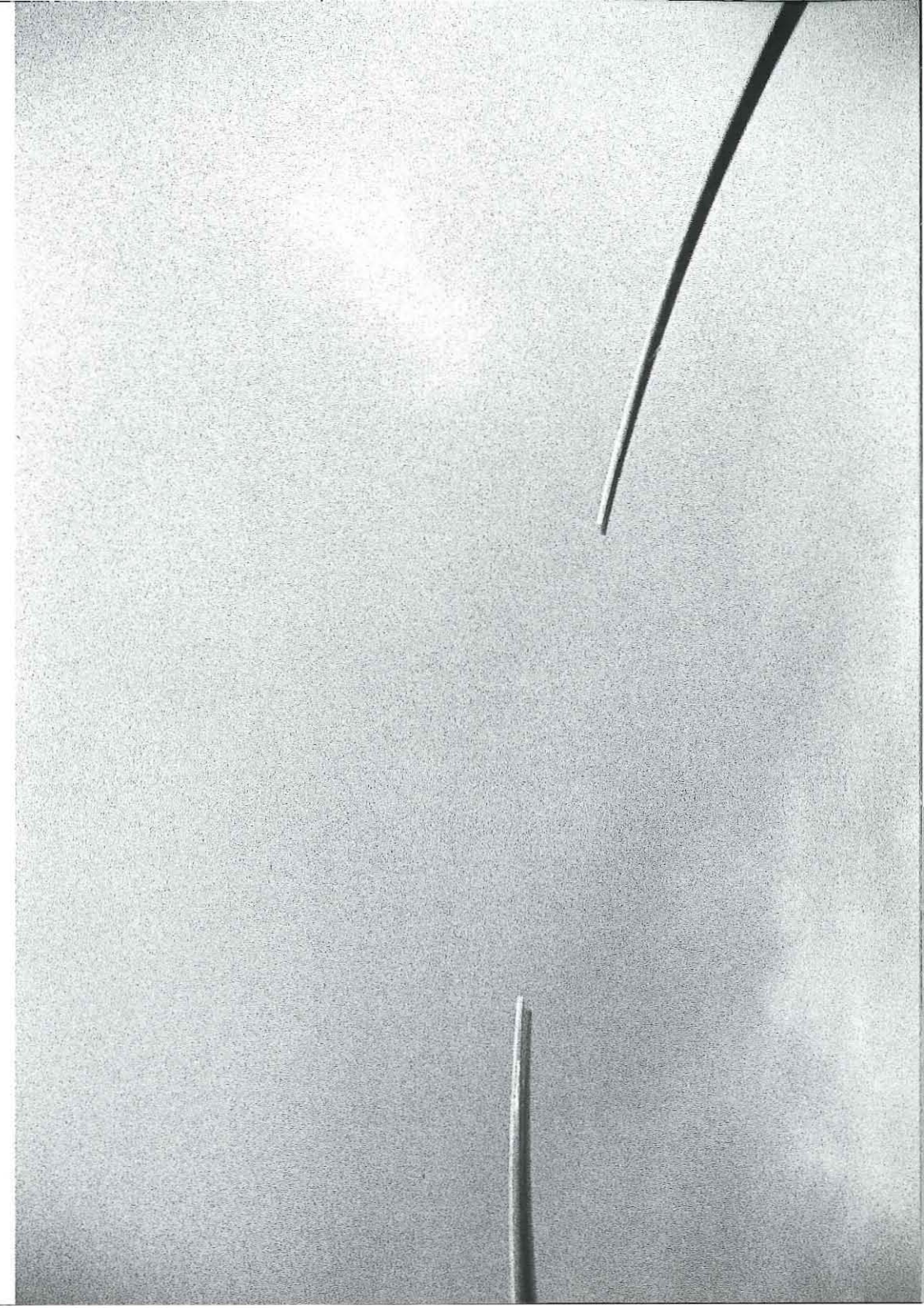
Wetenschappelijke gedachte wereld van de Maastrichtse Nobelprijswinnaar Peter Debye speelde elektrische dipool een belangrijke rol. In de simpelste vorm is dat een combinatie van een positieve lading en een even grote negatieve lading op relatief kleine afstand van elkaar. In zijn onderzoek naar de polaire moleculen ging Debye er vanuit dat bijna alle moleculesoorten als elektrische dipool kunnen worden beschouwd. Uitzonderingen zijn soorten met een hoge graad van symmetrie. Elektrische dipool worden zogenaamde krachtlijnen in een elektrisch veld opgewekt.

Een elektrische dipool kan ook worden gezien als een beeld van 'tegengestelde' maar elkaar niet annulerende krachten, zoals die in de oosterse, Chinese, filosofie worden gebruikt. Deze filosofie, door de Chinezen aangeduid als Yin en Yang, die men beter als polariteit (dwz gekenmerkt door de twee polen) zou kunnen omschrijven, heeft een diepere betekenis. Het is een systeem van tegenstellingen, dat volgens de Chinezen de dynamiek is van de scheppings- of wordingsprocessen.

Enkele voorbeelden van deze polariteit

Yin	Yang
negatief	positief
aarde	lucht
water	vuur
donker	licht
vierkant	rond
zwart	wit
lichaam	geest

Felix van de Beek, Dipoolmomenten, Peter Debyeplein

Felix van de Beek, Dipoolmomenten, Peter Debyeplein

Leerstoelen De stichting heeft aan de Universiteit Maastricht drie bijzondere leerstoelen verbonden. Met andere instanties samen ondersteunt de stichting nog meer leerstoelen en maakt zij symposia, publicaties en wetenschappelijk onderzoek mogelijk. Daarmee bereikt het bestuur een verantwoorde verdeling van de aandacht en de middelen over de beide onderdelen die het doel van de stichting vormen: de kunsten en de wetenschappen.

Leerstoel milieu-economie

De eerste is een bijzondere leerstoel in de milieu-economie bij de Faculteit der economische wetenschappen. De economie van het milieu is een belangrijke sub-discipline geworden in de moderne economische wetenschap. Zij werkt vooral met methoden en technieken die in de micro-economie, de economie van de publieke sector, de berichtgeving en de accountancy ontwikkeld zijn. Toenemende schaarste van het milieu is een van de grootste economische problemen in Europa.

Aan de Universiteit Maastricht wordt op milieugebied samengewerkt door alle faculteiten. Professor dr J.C. Bongaerts is op 1 september 1995 tot bijzonder hoogleraar milieu-economie benoemd. Hij aanvaardde de leeropdracht op 5 juli 1996 met een rede over milieubelastingen en andere fiscale instrumenten die zeer geschikt zijn om de toestand van het milieu te behouden, te beschermen of te verbeteren.

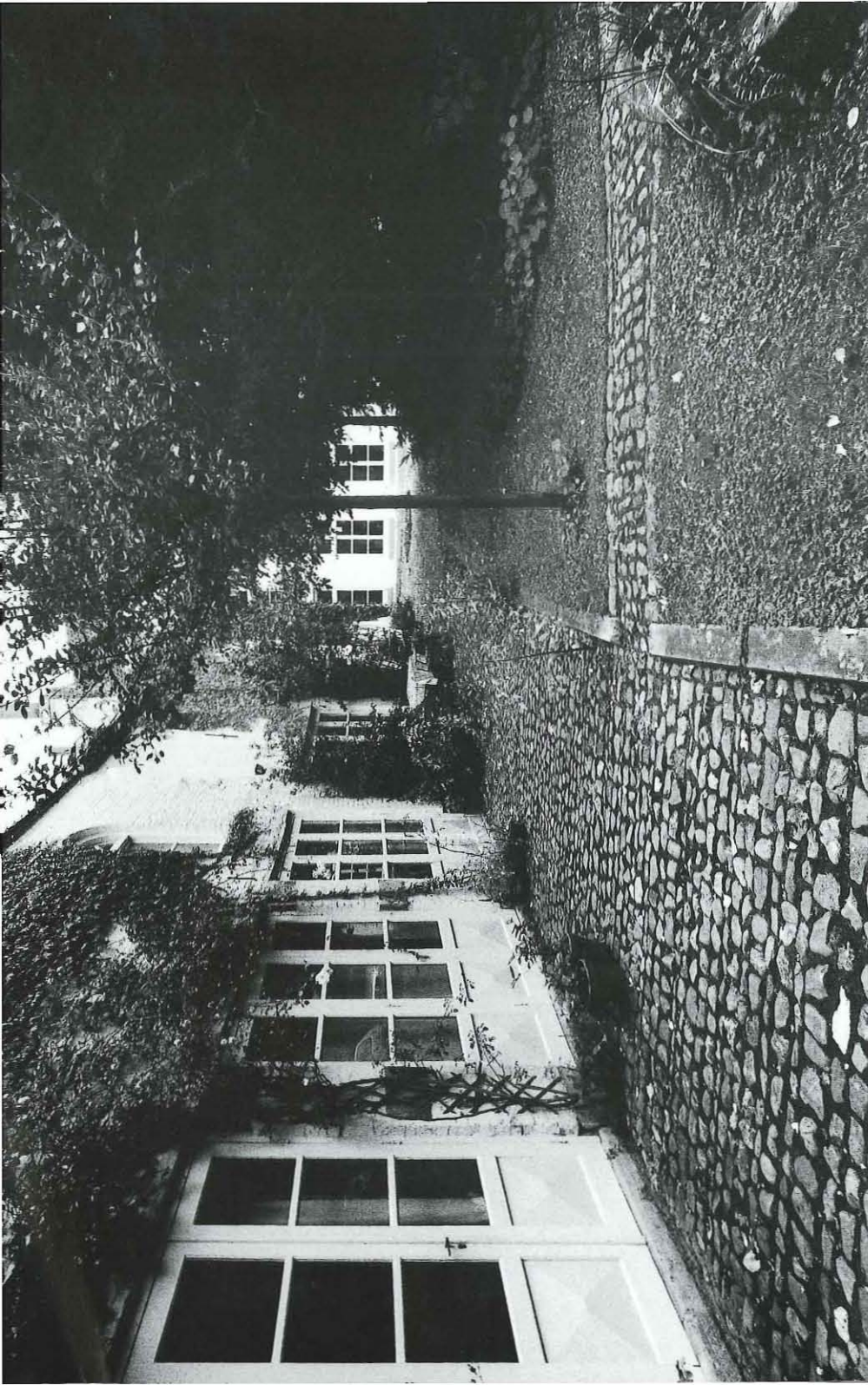
Wisselleerstoel geneeskunde Carim

Een tweede bijzondere leerstoel is gevestigd op een van de terreinen die de belangstelling van de oprichter en naamgever van de Stichting Edmond Hustinx had: chemie en geneeskunde, de moleculaire en chemische aspecten van hart- en vaatziekten. Het is een wisselleerstoel die verbonden is aan het Cardiovascular research institute Maastricht (Carim) bij de Faculteit der geneeskunde. De faculteit streeft naar een kwalitatief hoge bezetting van de wisselleerstoel die van jaar tot jaar en afhankelijk van de omstandigheden elke keer anders kan worden ingevuld. De eerste twee bezetters van deze leerstoel zijn professor dr Patrick Williamson (University of Massachusetts) en professor dr James B. Bassingthwaighte (University of Washington).

Leerstoel cultuurwetenschappen

Een derde leerstoel is ingericht aan de Faculteit der cultuurwetenschappen op het gebied van de 'kunstgeschiedenis in relatie tot de ontwikkeling van technologie en natuurwetenschap'. Naast historisch onderzoek is het belang van deze leerstoel voornamelijk gelegen in het bestuderen en vergelijken van de vormgevende activiteiten van de mens. Het is een innovatieve leeropdracht omdat nog niet eerder relaties tussen kunst en wetenschap in Nederland op de academische agenda hebben gestaan. Deze leeropdracht past goed in de doelstelling van de stichting en ook het leggen van dwarsverbanden tussen verschillende vakgebieden spreekt het bestuur van de stichting erg aan: het ligt ook volkomen in de lijn van Edmond Hustinx.

Woonhuis Edmond Hustinx, Looiersgracht 4

Edmond Hustinx (1898-1984) was directeur-eigenaar van een zeepfabriek in Maastricht. In 1931 had hij de directie van de Zeepfabriek Hustinx nv (eerst gevestigd aan de Looiersgracht, later in het Bosscherveld in Maastricht) van zijn vader overgenomen. De productie van zeep verliep goed tot aan het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog. Daarna werd het steeds moeilijker om aan grondstoffen te komen. Men moest toevlucht nemen tot het fabriceren van surrogaat, hetgeen een aanzet werd voor de ontwikkeling van moderne synthetische wasmiddelen.

In 1946 begon Edmond Hustinx met de productie van waterglas en metasilicaat (grondstof voor vaatwasmiddelen) in een continu roterende oven. Deze uitvinding vestigde de aandacht van buitenlandse ondernemingen op de zeepfabriek. Edmond Hustinx nam deel aan waterglas- en metasilicaatfabrieken in Duitsland en Frankrijk. Hij verleende licenties over de hele wereld. Op zijn vakgebied was hij zeer inventief: hij deed vele uitvindingen waarvoor hij lucratieve patenten verwierf. De Maastrichtse Nobelprijswinnaar Peter Debye stimuleerde Hustinx omdat hij over de grenzen van wetenschappelijke vakgebieden heen uitvindingen deed en inventief was om van rest-materialen nog iets bruikbaar te maken (co-productie).

Edmond Hustinx studeerde in Amsterdam geneeskunde, maar hij maakte deze studie niet af. Tijdens zijn studententijd volgde hij ook college in diverse vakken, onder meer filosofie en chemie en hij hield altijd grote belangstelling voor de ontwikkelingen in de wetenschap in het algemeen. De komst van wetenschappelijk onderwijs in zijn geboortestad Maastricht heeft hij steeds bevorderd.

Op artistiek gebied was Edmond Hustinx een amateur, in de gunstige betekenis van het woord. Muziek maken, filmen, fotograferen en schilderen beschouwde hij als vorm van relaxen om te komen tot nieuwe gedachten. De eerste tekenlessen ontving hij in 1915 van Eugène Lückér als leerling van het Canisiuscollege te Nijmegen. Uit deze periode dateert een fraai geaquarelleerd stilleven van een wijnfles en sigarendoos, alsmede een serie pentekeningen van vogelstudies. Tussen 1923 en 1927 maakte hij een opmerkelijke reeks krijttekeningen van stadsgezichten en landschappen waarin het ingetogen kleurgebruik en de krachtige lijnvoering een persoonlijk

'dragen. Dit handschrift ging verloren toen hij in begin van de jaren dertig met olieverf schilderen en daarbij al dan niet bewust de stijl van Limburgse kunstenaars ging imiteren, stenen uit fabrieken en licenties stelden Edmond Hustinx in staat om zich in zijn artistieke uit te leven en vooral ook om anderen in de beoefening van kunsten en wetenschappen te en.

De hij prijzen in voor muziek, beeldende kunst en wetenschap. Prijzen die verbonden waren met Vlaamse en Nederlandse gevestigde instituten of instellingen. De eren van prijzen zag Edmond Hustinx als een middel om wetenschappers en kunstenaars te eren en te ondersteunen; bovenal veelbelovende jeugdige personen die nog niet met eerbetoon zijn overladen. Het uur volgt dit spoor dat door Edmond Hustinx al in 1961 was uitgezet trouw. Het streven was om te bereiken dat de realisatie van zijn ideeën na zijn overlijden zou kunnen worden voortgezet, Edmond Hustinx in 1961 de naar hem genoemde stichting opgericht.

Edmond Hustinx was geen alledaags persoon. Hij was ongehuwd en woonde met drie ook ongehuwde broers en zussen in de straat van Henriëtte in het ouderlijk huis aan de Looiersgracht, dat geen overdreven luxe kende. Edmond Hustinx leefde in een wereld waarin hij voor zichzelf een rol had gecreëerd waar hij sommige mensen een voorbeeld imponeerde en anderen vermaakte. Het was sommigen niet altijd even duidelijk waar de grens tussen realiteit en fantasie ophield en fantasie begon wanneer Edmond Hustinx het over zichzelf had. Maar steeds bleef hij gebaasd bij zijn omgeving door originele meningen en praktische invallen op verschillende sociale en artistieke terreinen. Bewonderenswaardig was ook zijn moede om te trachten nieuwe ideeën ook te realiseren. Hij was er trots op om als kleine fabrikant eerder en meer aan het werk te doen van kunsten en wetenschappen te kunnen doen dan menige grote industrie. Wanneer hij een uitreikte of liet uitreiken aan eerste klas kunstenaars of wetenschappers straalde ook een glorie die niet aan hun talenten op hem af. Wie om steun aanklopte voor het realiseren van een culturele project kwam zelden tevergeefs. Maar hij gaf dan wel veel gemakkelijker vijftigduizend gulden voor een klok met de naam Edmundus in het carillon van de Sint Servaasbasiliek dan honderd gulden voor een nieuwe instrumenten van een fanfare. Zijn onbevangen en soms zelfs kinderlijke manier van spreken maakte hem zowel sympathiek als kwetsbaar. Op 20 mei 1984 is Edmond Hustinx op 85-jarige leeftijd overleden.

